

[J. Oskar Andersen.]

kan muligvis bidrage til, at ogsaa Chefen kommer til at se, at der er et virkelig alvorligt Krav fra Kulturfondsudvalgets Side om, at Teatret i fuldt Maal maa indfri sin Forpligtelse, der netop i saa høj Grad understreger, at Det kongelige Teater skal være en Kulturbærer for vort Folk.

Jeg vil haabe, at dette ogsaa vil bidrage til, at Ministeren — som jo efter Svaret synes at være mindre kendt med den prominente Stilling, som dette Krav til Repertoiret med Hensyn til klassisk og særlig fremtrædende dansk Litteratur indtager — vil komme til at studere Teaterloven noget nærmere og indse, da det er ham, der dog til syvende og sidst har Ansvaret for Det kongelige Teaters Drift, at her er et Spørgsmaal, som man virkelig for Alvor maa lægge Vægt paa. Thi det er ganske givet, at naar Ministeren nu til næste Aar fremsætter et Forslag, som skal føre til en endelig Ordning, som det hedder — som sædvanlig altsaa en „endelig“ Ordning — af Teatrets Forhold, vil dette Spørgsmaal ufravigeligt træde frem igen med al den Vægt, som ikke blot af Rigsdagen, men ogsaa af den store Offentlighed lægges paa dette, at Teatret i saa Henseende opfylder sine Forpligtelser. Dette vil jeg altsaa gerne, i Anledning af det Udtryk, som Ministeren har brugt i sit Svar, sige for at betone, at det for mig og for mit Parti er en alvorlig Sag.

Dermed vil jeg ikke paa nogen Maade underkende, at Det kongelige Teater ikke mindst i denne Sæson paa forskellig Maade netop har vist, at det indtager en meget høj Plads. Det er ikke længere siden end i Gaar, det igen i høj Grad har vist, at det virkelig er en fremragende Kulturfaktor. Men dette bevirker jo ikke, at man kan se bort fra, at der er Krav, som maa stilles med Hensyn til den ældre klassiske danske Litteratur, og det kan ikke nytte, at man fra Regeringens Side mener, at det er tilstrækkeligt, at Det kongelige Teater opfylder Kravet om, at de tre Kunstarter opretholdes, naar de opretholdes paa den Maade, at man udelukkende ser hen til det økonomiske Forhold, altsaa at Teatrets Budget kan holdes. Jeg mener, at man selvfølgelig for enhver Pris maa sørge for, at Teatrets økonomiske Forhold er ordnet paa en saadan Maade, at man ikke kan sige, at der spildes eller overdrives med Udgifterne derovre; men paa den anden Side er det ganske givet, at man hverken i Rigsdagen eller i store Dele af Befolkningen lægger stor Vægt paa, om Budgettet ikke akkurat

kan holdes, naar blot Det kongelige Teater yder virkelig værdifuld Kunst. Men hvis man mere og mere bliver overbevist om, at man kun tilstræber en økonomisk god Ordning, lige meget hvordan det, der ydes i de tre Kunstarter, er, tror jeg ikke i Længden, man kan forlange, at man fra Rigsdagens eller den store Offentligheds Side skal gaa med til at afhjælpe de store økonomiske Vanskeligheder, som der er for Det kongelige Teater.

Rasmussen (Gylling): Under Udvalgets Arbejde er der fremsat stærke Ønsker om ved økonomisk Støtte at forbedre Den kulturelle Fonds Forhold. Det kan mit Parti fuldt ud tiltræde, idet vi mener, det er store Opgaver, denne Fond kan have. Jeg kan i øvrigt henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Det var med Interesse, jeg hørte det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fordybe sig i Historien om Teatrets Forhold. Jeg tror dog, det ærede Medlem glemte et vigtigt Afsnit. Skulde det ærede Medlem ikke have opholdt sig lidt mere ved Teaterbygmester Byskov og Venstres Dobbeltscene og hele den Redegørelse, som der kunde gives angaaende Venstres historiske Indsats i Teatrets Virksomhed? Det henstiller jeg til det ærede Medlem at gøre, naar han atter vil fordybe sig i Teatrets Historie.

Hartel: Ikke uden Varme omtalte den ærede Ordfører for Udvalget Nyttens af de Bevillinger, der fra Den kulturelle Fond var gaaet til andre kulturelle Formaal end Det kongelige Teater. Jeg er, som jeg allerede sagde ved første Behandling, enig med ham i dette Synspunkt, og vi skulde intet have haft imod at støtte den her foreslaaede Ordning, hvis der havde været Garanti for, at hele det Beløb, der indkommer ved den her foreslaaede Foranstaltning, skulde gaa ubeskaaret til disse andre kulturelle Formaal. Som Forslaget nu er formet, bliver det jo kun en Forøgelse af Tilskuddet til Det kongelige Teater, altsaa en maskeret Tilførsel af ny Kapital. Vi anser Det kongelige Teater økonomisk set for et rent Danaidernes Kar, og det er faktisk underordnet, hvor meget der fyldes i dette Kar, det vil ikke hjælpe, Ordningerne vil ikke kunne holde. Jeg maa i øvrigt tiltræde en Række af de Betragtninger, som er fremsat af Venstremindretallet, og udtale, at vi ikke kan medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.